

PROPHETIA MALACHIAE.

CAPUT PRIMUM.

Prophetia Malachiae ad Israel, quem Dominus arguit ingratitude, quod non agnoscebat se in Jacob, unde descenderat, dilectum rejecto Esau cum populo suo: ideo conqueritur se ab Israel non honorari neque timeri, quodque sacerdotes despiciant nomen Domini quorum rejicit sacrificia, gratam habens oblationem mundam quae in omni loco ei offertur.

1 **O** Nus verbi Domini ad Israel in manu Malachiae.

2 Dilexi vos, dicit Dominus, & dixistis: In quo dilexistis nos? Nonne frater erat Esau Jacob, dicit Dominus, & * dilexi Jacob,

* Rom.
9. 13.

3 Esau autem odio habui? & posui montes ejus in solitudinem, & haereditatem ejus in dracones deserti.

4 Quod si dixerit Idumaea: Destructi sumus, sed revertentes aedificabimus, quae destructa sunt: Haec dicit Dominus exercituum: Ipsi aedificabunt, & ego destruam, & vocabuntur termini impietatis, & populus, cui iratus est Dominus usque in aeternum.

5 Et oculi vestri videbunt, & vos dicetis: Magnificetur Dominus super terminum Israel.

6 Filius honorat patrem, & servus dominum suum: si ergo Pater ego sum, ubi est honor meus? & si Dominus ego sum, ubi est timor meus? dicit Dominus exercituum. Ad vos, o sacerdotes, qui despicitis nomen meum, & dixistis: in quo despeximus nomen tuum?

7 Offeretis super altare meum panem pollutum,

&

& dicitis: In quo polluimus te? In eo quod dicitis: Mensa Domini despecta est.

8 Si offeratis caecum ad immolandum, nonne malum est? & si offeratis claudum, & languidum, nonne malum est? offer illud duci tuo, si placuerit ei, aut si fulceperit faciem tuam, dicit Dominus exercituum.

9 Et nunc deprecamini vultum Dei ut misereatur vestri (de manu enim vestra factum est hoc) si quomodo suscipiat facies vestras, dicit Dominus exercituum.

10 Quis est in vobis, qui claudat ostia, & incendat altare meum gratuito? non est mihi voluntas in vobis, dicit Dominus exercituum: & munus non suscipiam de manu vestra.

11 * Ab ortu enim solis usque ad occasum, * *Psal.*
magnum est nomen meum in Gentibus, & in omni ^{112. 3.}
loco sacrificatur, & offertur nomini meo oblatio munda: quia magnum est nomen meum in Gentibus, dicit Dominus exercituum.

12 Et vos polluistis illud in eo, quod dicitis: Mensa Domini contaminata est: & quod superponitur, contemptibile est cum igne, qui illud devorat.

13 Et dixistis: Ecce de labore, & exsufflastis illud, dicit Dominus exercituum, & intulistis de rapinis claudum, & languidum, & intulistis munus: numquid suscipiam illud de manu vestra, dicit Dominus?

14 Maledictus dolosus, qui habet in grege suo masculum, & votum faciens immolat debile Domino: quia Rex magnus ego, dicit Dominus exercituum, & nomen meum horribile in Gentibus.

CAPUT II.

Comminatur Dominus se maledicturum benedictionibus sacerdotum, nisi respiciant: ipsius enim legem contemnunt, irritum facientes pactum Levi, qui hic laudatur: transgressus est & Juda ducens alienigenas, quapropter non respiciet deinceps Dominus ad sacrificium eorum: de uxore diligenda, seu dimittenda: laborare fecerunt Dominum in sermonibus suis.

Kk 3

t Et

1 ET nunc ad vos mandatum hoc, o sacerdotest :

2 * Si nolueritis audire, & si nolueritis ponere super cor, ut detis gloriam nomini meo, ait Dominus exercituum : mittam in vos egestatem, & maledicam benedictionibus vestris, & maledicam illis ; quo iam non posuistis super cor.

3 Ecce ego projiciam vobis brachium, & dispergam super vultum vestrum stercorem solemnitate vestrarum, & assumet vos secum.

4 Et scietis, quia misi ad vos mandatum istud, ut esset pactum meum cum Levi, dicit Dominus exercituum.

5 Pactum meum fuit cum eo vitæ & pacis : & dedi ei timorem, & timuit me, & a facie nominis mei pavebat.

6 Lex veritatis fuit in ore ejus, & iniquitas non est inventa in labiis ejus : in pace, & in æquitate ambulavit mecum, & multos avertit ab iniquitate.

7 Labia enim sacerdotis custodient scientiam, & legem requirent ex ore ejus : quia angelus Domini exercituum est.

8 Vos autem recessistis de via, & scandalizastis plurimos in lege ; irritum fecistis pactum Levi, dicit Dominus exercituum.

9 Propter quod & ego dedi vos contemptibiles, & humiles omnibus populis, sicut non servastis vias meas, & accepistis faciem in lege.

10 * Numquid non pater unus omnium nostrum ? numquid non Deus unus creavit nos ? quare ergo despicit unusquisque nostrum fratrem suum, violans pactum patrum nostrorum ?

11 Transgressus est Juda, & abominatio facta est in Israel, & in Jerusalem : quia contaminavit Judas sanctificationem Domini, quam dilexit, & habuit filiam dei alieni.

12 Disperdet Dominus virum, qui fecerit hoc, magistrum, & discipulum de tabernaculis Jacob, & offerentem munus Domino exercituum.

13 Et hoc rurlum fecistis ? Operiebatis lacrymis altare Domini, fletu, & mugitu, ita ut non respici-

^a Lev. 76. 14. Deut. 28. 15.

² Matth. 23. 9. ⁴ 2. Pet. 2. 17. ⁵ 2. Cor. 11. 17.

respiciam ultra ad sacrificium, nec accipiam placabile quid de manu vestra.

14 Et dixistis : Quam ob causam ? quia Dominus testificatus est inter te, & uxorem pubertatis tuæ, quam tu despexisti : & hæc particeps tua, & uxor fæderis tui.

15 Nonne unus fecit, & residuum spiritus ejus est ? Et quid unus quærit, nisi semen Dei ? Custodite ergo spiritum vestrum, & uxorem adolescentiæ tuæ noli despiciere.

16 Cum odio habueris, dimitte, dicit Dominus Deus Israel : operiet autem iniquitas vestimentum ejus, dicit Dominus exercituum : custodite spiritum vestrum, & nolite despiciere.

17 Laborare fecistis Dominum in sermonibus vestris, & dixistis : In quo eum fecimus laborare ? In eo quod dicitis : Omnis qui facit malum, bonus est in conspectu Domini, & tales ei placent : aut certe ubi est Deus judicii.

CAPUT III

De præcursore Christi, & hujus adventu, ac futuro judicio : qui purgatis filiis Levi gratum habebit sacrificium Juda & Jerusalem : comminatur sceleratis gravem ultionem : quos tamen ad se revocat, plurima bona conversis promittens : conqueritur de ingratitude filiorum Israel, & quod ipsum in decimis suis configant, quodque dicant, Deo non esse curæ suos cultores, cujus contrarium tandem experientur.

1 Ecce ego mitto angelum meum, & præparabit viam ante faciem meam. Et statim veniet ad templum suum Dominator, quem vos quæritis, & angelus testamenti, quem vos cultis. Ecce venit, dicit Dominus exercituum :

2 Et quis poterit cogitare diem adventus ejus, & quis stabit ad videndum eum ? ipse enim quasi ignis conflans, & quasi herba fullonum :

3 Et sedebit conflans, & emundans argentum, & purgabit filios Levi, & colabit eos, quasi aurum, & quasi argentum, & erunt Domino offerentes sacrificia in justitia.

K k 4

4 Et

Matth. 11. 10. Marc. 1. 2. Lucæ 1. 17. & 27.

4. Et placebit Domino sacrificium Juda, & Jerusalem sicut dies sæculi, & sicut anni antiqui.

5. Et accedam ad vos in iudicio, & ero testis velox maleficis, & adulteris, & perjuris, & qui calumniantur mercedem mercenarii, viduas, & pupillos, & opprimunt peregrinum, nec timuerunt me, dicit Dominus exercituum.

6. Ego enim Dominus, & non mutor; & vos filii Jacob non estis consumpti.

7. A diebus enim patrum vestrorum recessistis a legitimis meis, & non custodistis. * Revertimini ad me, & revertar ad vos, dicit Dominus exercituum. Et dixistis: In quo revertemur?

8. Si affiget homo Deum, quia non configitis me? Et dixistis: In quo configimus te? In decimis, & in primitiis.

9. Et in penuria vos maledicti estis, & me vos configitis gens tota.

10. Inferte omnem decimam in horreum, & sit cibus in domo mea, & probate me super hoc, dicit Dominus: si non aperuero vobis cataractas cæli, & effudero vobis benedictionem usque ad abundantiam,

11. Et increpabo pro vobis devorantem, & non corrumpet fructum terræ vestræ: nec erit sterilis vinea in agro, dicit Dominus exercituum.

12. Et beatos vos dicent omnes Gentes: eritis enim vos terra desiderabilis, dicit Dominus exercituum.

13. Invaluerunt super me verba vestra: dicit Dominus.

14. Et dixistis: Quid locuti sumus contra te? Dixistis: * Vanus est, qui servit Deo: & quod emolumentum, quia custodivimus præcepta ejus, & quia ambulavimus tristes coram Domino exercituum?

15. Ergo nunc beatos dicimus arrogantes, si quidem ædificati sunt facientes impietatem, & tentaverunt Deum, & salvi facti sunt.

16. Tunc locuti sunt timentes Dominum. unusquisque cum proximo suo: Et attendit Dominus, & audivit: & scriptus est liber monumenti coram eo timentibus Dominum, & cogitantibus nomen ejus.

17. Et

17. Et erunt mihi, ait Dominus exercituum, in die, qua ego facio, in peculium: & parcam eis, sicut parcat vir filio suo fervienti sibi.

18. Et convertemini, & videbitis, quid sit inter justum, & impium, inter servientem Deo, & non servientem ei.

CAPUT IV.

Dies Domini inflammabit omnes facientes impietatem, evulsa ipsorum radice: orietur sol justitiae Deum timentibus, qui calcabunt impios: jubet reminisci legis Moyfi: Elias antequam veniat dies Domini mittendus prædicatur, qui convertat cor patrum ad filios.

1. Ecce enim dies veniet succensa quasi caminus; & erunt omnes superbi, & omnes facientes impietatem stipula: & inflammabit eos dies veniens, dicit Dominus exercituum, quæ non derelinquet eis radicem & germen.

2. * Et orietur vobis timentibus nomen meum: Sol justitiæ, & sanitas in pennis ejus; & egrediemini, & salietis sicut vituli de armento.

3. Et calcabitis impios, cum fuerint cinis sub planta pedum vestrorum in die, qua ego facio, dicit Dominus exercituum.

4. * Mementote legis Moyfi servi mei. quam mandavi ei in Horeb ad omnem Israel præcepta, & judicia.

5. * Ecce ego mittam vobis Eliam Prophetam, antequam veniat dies Domini magnus, & horribilis.

6. Et convertet cor patrum ad filios, & cor filiorum ad patres eorum: ne forte veniam, & percutiam terram anathemate.

